

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على محمد و على آله الطيبين الطاهرين

عرض سلام و عرض ادب خدمت شما عزیزان و بینندگان محترم. بحث یهود در قرآن بحثی است که با هم پیگیری می کنیم. آیاتی که نسبت به ویژگی ها و رفتارهای قوم یهود در قرآن مورد توجه قرار گرفته از جمله همین آیه شریفه که خطاب پیغمبر ماست اما خطابی که متوجه تمام امت اسلام میشه در واقع بسیاری از آیات قرآن که خطاب به پیغمبر هست دستوری است برای مسلمون ها مثل آیه صد و بیست سوره مبارکه بقره در مورد تعامل با قوم یهود و نصارا. خدا در قرآن به پیغمبر ما در سوره مبارکه بقره می فرماید **وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ** پیغمبر ما قطعاً یهود و نصارا به همین دوستی با تو راضی نمی شن انقدر جلو میان سنگر به سنگر جلو میان تا تو هم یکی از اون ها بشی یا یهودی بشی یا نصرانی. **قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَدَىٰ**. بله هدایت از جانب خداست اما این ها کسانی هستند که علم رو کنار گذاشتن حق رو بعد از این که بر اون ها آشکار شد من بعد ما تبیین علیهم الحق انکار کردن. این آیه به چه جریانی داره اشاره می کنه برای فهم بهتر این آیه باید به شان نزولش و حتی حوادث تاریخی زمان نزول این آیه هم دقت بکنیم. بله آیه در سوره مبارکه بقره است سوره مبارکه بقره از جمله سوره های مدنی است. یعنی سوره ای که در مدینه بر پیغمبر ما نازل شده حتی در شمار نزول سوره های قرآن سوره بقره نخستین سوره ای است که در مدینه بر پیغمبر نازل شده پیغمبر ما سیزده سال در مکه در مبارزه با کفر و شرک تلاش کردند خب روز به روز اذیت و آزار مشرکین بیشتر شد در هجرت به حبشه و بعد شعب ابی طالب و بعد وفات حضرت ابوطالب حضرت خدیجه سلام الله علیها و بعد تنهایی پیغمبر در نداشتن

یار و ناصری مثل حضرت ابوطالب منجر شد که پیغمبر مکه رو به سمت یثرب ترک کنن اونم در ليله المبیتى که مشرکین و کفار قصد ترور پیغمبر را داشتند. پیغمبر ما آمدند. در بیعت های که پیش تر توسط اعرابی که در یثرب بودند و آمده بودند مکه با پیغمبر بیعت کرده بودند پیغمبر به یثرب رفت اما در یثرب قبائلی از یهود وجود دارند همون طوری که قبلاً هم در جلسات قبل خدمتتون عرض کردم که این ها دشمن اسلام اند. **لتجدن اشد الناس عداوة للذین آمنوا الیهود**. خب این ها به پیغمبر که ایمان نیاوردند بلکه سعی کردن، پیغمبر و اسلام را هم از بین ببرند. پیامبر ما ابتدا با این ها پیمان بستند عهدی رو با قبایل یهودی بستن اما خب اینا عهدشکنی کردند قبيله بنی قینقاع و بعد قبيله بنی نضیر و دست آخر قبيله بنی غریزه در جنگ احزاب دست به دست دشمنان اسلام دادند تا اسلام و پیغمبر را از بین ببرن. که خب یهود با این سه عملیات نظامی موفق نشد و پای اون ها از مدینه بریده شد. در واقع استحکامات خودشون رو از دست دادن و یثرب و مدینه رو ترک کردن عده اونا از اون ها رفتن به شامات عده ای از اون ها رفتن به خیبر و در جنگ خیبر هم این ها مقابل اسلام به امیرالمومنین علیه السلام شکست خوردندو حالا من یه سوالی رو مطرح می کنم تا پاسخ رو بهتر بفهمیم آیا یهودی که این چنین سرسخته در دشمنی با اسلام و پیغمبر و از بین بردن پیامبر ما آیا به همین راحتی میدان رو خالی می کنه. در واقع یهود تحت تعالیمی که از گذشته داشتن پروژه نفوذ رو پیش گرفتن. نفوذ در چه نفوذ در تعالیم اسلام و در رهبری اسلام. تا جایی که ما می بینیم بعد از پیغمبر نفوذ یهود در مدینه به شدت رواج پیدا می کنه. اخباری رو در بین تعالیم ما می بینیم که معروف به اسرائیلیات که جدیداً یه تحقیقی در لبنان شده و کتابی نوشته شده به نام الاسرائیلیات و اثرها فی التفسیر. فقط شما در تفسیر قرآن ببینید در این کتاب که چقدر

از اخبار بنی اسرائیل وارد شده چرا این اتفاق افتاد؟ کسانی که در عملیات های نظامی موفق نشدند اسلام را از بین ببرند همون بلایی رو خواستن سر اسلام بیارن که سر نصارا و دین حضرت مسیح به وجود آوردن یعنی نفوذ و تحریف حقیقت. دین خودشون رو هم که تحریف کرده بودن آیاتی را از قرآن خواندیم یکتبون الکتب بایدیهم. این ها کلام رو تغییر می دادن به تعبیر قرآن **یحرفون الکلم** **عن مواضعه** کسانی بودند که اهل تحریف بودند بله من الذین هادوا از همین یهودی ها تحریف گران حرفه ای کسانی بودند که جعل در تاریخ و در کتاب ها ایجاد می کردند. دقیقا ما وقتی نگاه می کنیم می بینیم اولین وصیت مهم پیغمبر به امیرالمومنین جمع آوری و حفظ قرآن است. چرا که مبادا قرآنی که قراره تا قیام قیامت و تا روز عرض می کنم آخر برای مردم یک مستمسکی برای هدایت باشه، دچار دست اندازی یهودی ها در مدینه بشه اون ها مدارسی رو در مدینه بعد از پیغمبر دایر کردند افرادی را آوردند تازه مسلمان شده های یهودی که این ها بیان در منابع دست اندازی بکنن و دقت بکنید حدیثی رو جعل کردن گفتند که پیغمبر فرموده حدثوا عن بنی اسرائیل و لا حرج. در حالی که این حدیث با قرآن تعارض داره چه برسه با سنت پیغمبر. وقتی می آمدند سراغ پیغمبر از دوستی با یهود و نصارا صحبت می کردند پیغمبر منع می کردند که حتی شما با اونا رفاقت داشته باشید **یا ایها الذین آمنوا لا تتخذوا الیهود و النصارى اولیا**. اصلا نرید سراغ اون ها با اون ها دوستی برقرار نکنید یا رسول الله در همین آیه صد و بیست می فهمد کم کم نفوذ می کنن و می خوان عقاید شما رو مثل عقاید خودشون بکنن. بله پیامبر فرمودند حدثوا عنی و لا حرج نه بنی اسرائیل پس دوستی نکنید رفاقت نکنید نزدیک نشید اون ها می خوان در اعتقادات شما در رفتار شما و در دین شما نفوذ بکنند. مراقب خودتون باشید اون ها به یکی دو تا امتیاز دادن راضی نمی

عنوان: یهودشناسی | جلسه سیزدهم | استاد الیاسی

شن تا شما هم یکی از اونا نشید دست از شما بر نخواهند داشت والسلام علیکم ورحمه الله و
برکاته